

Sygn. akt IIK 124/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Tomasz Zieliński

Protokolant – Anna Rogojsza, Oksana Mądra, st. sekr. sąd. Anna Żebrowska

w obecności oskarżyciela publicznego rep. Urząd Skarbowy w G. – Anny Horoszkiewicz oraz Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G. – Urszuli Bolik, Janusza Wałach, Elżbiety Dunaj-Walach, Asesora Prokuratury Rejonowej w G. Sebastiana Pilch

po rozpoznaniu w dniach 20.11.2015 r., 18.12.2015 r., 02.02.2016 r., 26.04.2016 r., 14.06.2016 r., 16.08.2016 r., 04.10.2016 r., 08.11.2016 r. sprawy

A. K. (1)

urodz. (...) w P.

syna C. i Z. zd. R.

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 21 sierpnia 2009r., w G., prowadząc działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży detalicznej sprzętu elektronicznego, AGD, RTV oraz oprogramowania sprzętu komputerowego z siedzibą w G. Plac (...), w złożonej do Urzędu Skarbowego w G. deklaracji VAT – 7 na podatek od towarów i usług za miesiąc lipiec 2009r. zataił prawdę, poprzez niepodanie wszystkich danych istotnych do ustalenia prawidłowej wysokości zobowiązania podatkowego w podatku VAT poprzez niezgłoszenie do opodatkowania wszystkich dostaw towarów w zakresie sprzedaży wysyłkowej realizowanej za pośrednictwem serwisu (...) oraz podał nieprawdę w zakresie wysokości podatku VAT naliczonego do odliczenia, przez co uszczuplił Skarb Państwa w podatku VAT w miesiącu lipcu 2009r., w kwocie łącznej 228.355 zł, tj. w kwocie małej wartości, co stanowi naruszenie art. 5, art. 19 ust. 1, ust. 13, ust. 19, art. 29 ust. 1 i art. 86 Ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. nr 54, poz. 535 z zm.),

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56§1 i 2 kks

II. W dniu 22 lutego 2012r., w G. w złożonej do Urzędu Skarbowego w G. korekcie deklaracji VAT – 7 na podatek od towarów i usług za miesiąc styczeń 2010r., z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie sprzedaży detalicznej sprzętu elektronicznego, AGD, RTV oraz oprogramowania sprzętu komputerowego, podał nieprawdę na skutek zawyżenia podatku VAT naliczonego do odliczenia o kwotę 447.700 zł, co spowodowało uszczuplenie Skarbu Państwa w podatku od towarów i usług w miesiącu styczniu 2010r., w kwocie łącznej 119.113,00 zł, tj. w kwocie małej wartości, co stanowi naruszenie art. 86 Ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. nr 54, poz. 535 z zm.),

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56§1 i 2 kks

III. W okresie od 22 lutego 2012r. do 13 marca 2012r., w G. w warunkach czynu ciągłego w złożonych do Urzędu Skarbowego w G. korektach deklaracji VAT-7 na podatek od towarów i usług za miesiące kwiecień, czerwiec, lipiec, sierpień i wrzesień 2010r., z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie sprzedaży detalicznej sprzętu elektronicznego, AGD, RTV oraz oprogramowania sprzętu komputerowego, podał nieprawdę w ten sposób,

że w miesiącach kwiecień, czerwiec, lipiec, sierpień i wrzesień 2010r. zaniżył wysokość dostawy towarów z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie sprzedaży detalicznej sprzętu elektronicznego, AGD, RTV oraz oprogramowania sprzętu komputerowego, a w miesiącach czerwiec, lipiec i sierpień 2010r. zawyżył podatek VAT naliczony do odliczenia, co spowodowało uszczuplenie Skarbu Państwa w podatku VAT w miesiącach sierpień i wrzesień 2010r., w kwocie łącznej 36.796,00 zł, tj. w kwocie małej wartości – co stanowi naruszenie art. 19 ust. 1, ust. 13, ust. 19 oraz art. 29 ust. 1 i art. 86 Ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. nr 54 poz. 535 z zm.)

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56§1 i 2 kks w zw. z art. 6§2 kks

1. Oskarżonego **A. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu aktem oskarżenia i za to:

a) za czyn zarzucany w pkt I na podstawie art. 56§2 kks w zw. z art. 23§1 i 3 kks skazuje go na karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując, iż jedna stawka dzienna równa się kwocie 70,00 (siedemdziesiąt) złotych;

b) ustalając, że czyny zarzucane w pkt II i III zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw skarbowych określonych w art. 37§1 pkt 3 kks skazując za nie, orzeka na podstawie art. 56§2 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 37§1 pkt 3 i §4 kks, art. 38§1 pkt 2 kks, art. 23§1 i 3 kks jedną karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności oraz wymierza karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując, iż jedna stawka dzienna równa się kwocie 70,00 (siedemdziesiąt) złotych.

2. Na podstawie art. 20§2 kks w zw. z art. 69§1 i 2 kk, art. 70§1 pkt 1 kk i art. 4§1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu tytułem próby na okres lat 2 (dwa).

3. Na podstawie art. 40§1 i 3 kks w zw. z art. 86§2 kk i art. 4§1 kk łączy kary grzywny orzeczone w pkt 1 powyższego wyroku i wymierza oskarżonemu karę łączną grzywny w wysokości 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując, iż jedna stawka dzienna równa się kwocie 70,00 (siedemdziesiąt) złotych.

4. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. K. R. tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu kwotę 864,00 zł powiększoną o kwotę 198,72 zł stanowiącą 23% podatek VAT tj. łącznie 1062,72 (jeden tysiąc sześćdziesiąt dwa 72/100) złotych.

5. Zwalnia oskarżonego od uiszczenia opłaty i ponoszenia kosztów sądowych w pozostałym zakresie.

Sygn. akt II K 124/15

UZASADNIENIE

Na podstawie wyników rozprawy głównej sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 01.06.1993 roku oskarżony A. K. (1) rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej pod nazwą (...)A. K. (1) z siedzibą w G. przy Placu (...) przedmiotem, której był: handel hurtowy i detaliczny sprzętem AGD, RTV oraz sprzętem i oprogramowaniem komputerowym. Prowadzenie ksiąg rachunkowych powierzył firmie (...) zajmującej się usługowym ich prowadzeniem. Firma ta m.in. przygotowywała i składała do Urzędu Skarbowego w G. deklaracje dotyczące podatku VAT, które sporządzane były na podstawie dostarczanych przez oskarżonego dowodów w postaci dokumentów zakupu i sprzedaży i przez niego podpisywane. Comiesięczne deklaracje do podatku od towaru i usług VAT-7 w 2009 roku dla firmy (...) przygotowywane były przez księgową M. U. (1) pracownicę A. B. (1) i przed ich złożeniem podpisywał je zawsze oskarżony, jako prowadzący działalność gospodarczą. Nieprawidłowości związane z dostarczaniem przez firmę oskarżonego dokumentów, głównie faktur niezbędnych do prowadzenia ksiąg rachunkowych były powodem tego, że A. B. (1) odmówił podpisania sprawozdania finansowego za 2009 rok. W konsekwencji było to też powodem również rozwiązania z dniem 30.04.2010 roku przez A. K. (1) umowy na

prowadzenie ksiąg rachunkowych z firmą (...) (dowód: zeznania A. B. (1) k. 339-339v, M. U. (1) k. 373-373v; protokół kontroli podatkowej k. 3-13; pismo Przedsiębiorstwa Usługowego (...) B. A. k. 342).

W okresie od 16 lutego 2010 roku do 25 sierpnia 2010 roku na podstawie upoważnienia do kontroli nr (...) z dnia 15.02.2010 roku udzielonego przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w G. komisarze skarbowi A. K. (2) i A. J. przeprowadzili kontrolę podatkową obejmującą rozliczenie z budżetem przez firmę oskarżonego podatku VAT za okres od 01.04.2009 r. do 30.09.2009 r. i od 01.12.2009 r. do 31.12.2009 r. Oskarżony do reprezentowania go w zakresie kontroli podatkowej upoważnił M. J.. Z dokonanych w ramach przeprowadzonej kontroli ustaleń wynikało, że oskarżony w badanym okresie prowadził działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży detalicznej sprzętu elektronicznego, AGD, RTV oraz oprogramowania i sprzętu komputerowego. Sprzedaż prowadzona była w pięciu punktach handlowych na terenie G. mieszczących się przy Placu (...), ul. (...), ul. (...), ul. (...) oraz za pośrednictwem serwisu transakcyjnego A. i sklepu (...) z wykorzystaniem nicków: (...), (...), (...), (...) zarejestrowanych na A. K. (1). Nadto sprzedaż za pośrednictwem serwisu transakcyjnego (...) prowadzona była przez kontrolowaną firmę z wykorzystaniem nicków: (...) i (...) zarejestrowanych na R. K. oraz S. zarejestrowanego na K. K. - pracownika oskarżonego. W wyniku przeprowadzonej kontroli ustalono m.in., że składając w dniu 21.08.2009 r. deklarację dla podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiąc lipiec 2009 r. oskarżony zataił prawdę poprzez niepodanie wszystkich danych istotnych do ustalenia prawidłowej wysokości zobowiązania podatkowego podatku VAT, a mianowicie nie zgłoszenie do opodatkowania wszystkich dostaw towarów w zakresie sprzedaży wysyłkowej realizowanej za pośrednictwem serwisu (...), a nadto podał nieprawdę odnośnie wysokości podatku VAT naliczonego do odliczenia, przez co uszczuplił Skarb Państwa w podatku VAT w miesiącu lipcu 2009 r. w kwocie 228.355,00 zł. Ustaleń tych dokonano na podstawie sprawdzenia ewidencji VAT, z której wynikało, że oskarżony nie ewidencjonował w księgach całej sprzedaży i tym samym zaniżył podatek należny VAT w deklaracjach podatkowych. Nadmienić należy, że oskarżony naliczony za miesiąc lipiec 2009r. podatek VAT w kwocie 260.709,00 zł pomniejszył składając w dniu 21.08.2009 r. deklarację o kwotę 32.354,00 zł stanowiącą zwrot podatku VAT za miesiąc czerwiec 2009 r. i tym samym uszczuplił Skarb Państwa w podatku VAT o kwotę 228.355,00 zł. Po zakończeniu kontroli i doręczeniu oskarżonemu oraz osobie go reprezentującej protokołu nie wnieśli oni żadnych uwag ani zastrzeżeń do zawartych w nim ustaleń, zgodnie, z którymi złożone zostały korekty deklaracji VAT-7 (dowód: zeznania A. K. (2) k. 288v-289, k. 424-424v oraz k. 218 w części odczytanej w trybie art. 391§1kpk, A. B. j/w, M. U. j/w; protokół kontroli podatkowej k. 3-13, zawiadomienie o ujawnieniu przestępstwa skarbowego k. 1-2, kserokopia deklaracji VAT-7 za 07.2009 r. wraz z korektą orz wyjaśnieniami k. 70-73, informacja k. 54, zestawienie k. 57, oryginał deklaracji VAT-7 za 07.2009 r. wraz z korektą orz wyjaśnieniami k. 332-334, opinia z zakresu badania dokumentów k. 389-399, akta kontroli podatkowej nr (...) - 19 tomów opisanych w wykazach k. 308-331.

Działalność gospodarczą pod wskazaną wyżej firmą (...) zakończył w dniu 29.09.2010 roku w związku z ogłoszeniem upadłości. Na syndyka przedsiębiorstwa (...) wyznaczony został w dniu 18.02.2011 r. M. R., który od początku miał trudności z przejęciem dokumentacji księgowej m.in. zabezpieczonej w związku z prowadzonym w 2010 roku postępowaniem karnym przez Prokuraturę Okręgową w O.. Ostatecznie na początku 2012 roku organy ścigania przekazały mu dokumentację księgową za 2010 rok do momentu zakończenia działalności przez oskarżonego. Część dokumentacji księgowej za 2009 r. przekazał syndykowi A. K. (1), który poinformował go nadto, że dokumentacja za 2008 r. uległa spaleni podczas pożaru lokalu firmy przy ul. (...). W związku z zaprzestaniem prowadzenia działalności gospodarczej US w G. przeprowadził kolejną kontrolę podatkową w zakresie rozliczenia podatku od towarów i usług za okres od 01.01.2010 r. do 30.09.2010 r. Zgodnie z ustaleniami kontroli oskarżony w dniu 21.12.2011 r. złożył korekty deklaracji VAT-7 za wskazany wyżej okres. Następnie w dniu 30.12.2011 r. złożył ponownie korekty deklaracji VAT-7 za miesiące od maja do sierpnia 2010 roku, w których zwiększył kwoty podatku naliczonego wynikające z duplikatów faktur otrzymanych przez kontrahentów, które jak twierdził nie zostały ujęte w protokole przeprowadzonej za ten okres kontroli podatkowej. W celu sprawdzenia zasadności złożenia korekt deklaracji VAT-7 za miesiące od stycznia do września 2010 roku w okresie od maja do października 2012 roku pracownica US w G. starszy komisarz skarbowy K. D. przeprowadził na podstawie art. 272 ustawy z dnia 29.08.1997 r. – Ordynacja podatkowa (j.t. Dz. U. 2015.613) czynności sprawdzające.

Dokonane w ich wyniku ustalenia wykazały, że oskarżony zawyżył do odliczenia podatek VAT wynikający z faktur, które były uwzględnione przez kontrolujących w miesiącach maj, czerwiec, lipiec i sierpień 2010 roku. Odnosnie kolejnych korekt deklaracji VAT-7 za miesiące od stycznia 2010 roku do września 2010 roku złożone przez oskarżonego w dniach 25.01.2012 r., 22.02.2012 r. i 13.03.2012 r. ustalono, że w rejestrze nabyć miesiąca lutego 2010 roku przedstawione do kontroli faktury z datą wystawienia w styczniu 2010 roku zostały prawidłowo zaewidencjonowane, gdyż wpłynęły w lutym. Oskarżony nie przedłożył natomiast żadnych dowodów potwierdzających, że faktury te wpłynęły w miesiącu styczniu 2010 roku. Przeprowadzone czynności sprawdzające nie potwierdziły także zasadności twierdzeń oskarżonego o mylnym przyjęciu podczas kontroli, jako sprzedaż, wpływów na rachunki bankowe z innych rachunków, które dotyczyły zasilenia rachunków. W szczególności nie uwzględniono, jako wpływy własne wpłat dokonywanych na rachunki bankowe oskarżonego przez pracowników i znajomych przyjmując, że tak wpłacone środki pieniężne pochodziły ze sprzedaży detalicznej. W rezultacie przeprowadzonych czynności sprawdzających zasadność złożonych korekt deklaracji VAT-7 za poszczególne miesiące okresu od stycznia do września 2010 roku wykazano, że w złożonych do US w G.:

- w dniu 22.02.2012 r. korekcie za miesiąc styczeń 2010 r. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej oskarżony podał nieprawdę na skutek zawyżenia podatku VAT naliczonego do odliczenia o kwotę 447.700,00 zł, co spowodowało uszczuplenie Skarbu Państwa o podatek od towarów i usług w miesiącu styczniu 2010 r. w kwocie łącznej 119.113,00 zł;
- w okresie od 22 lutego do 13.03.2012 r. w złożonych do US w G. korektach deklaracji VAT-7 na podatek od towarów i usług za miesiące kwiecień, czerwiec, lipiec, sierpień i wrzesień 2010 r. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej podał nieprawdę w ten sposób, że w miesiącach kwiecień, czerwiec, lipiec, sierpień i wrzesień 2010 r. zaniżył wysokości dostaw towarów z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, a w miesiącach czerwiec, lipiec i sierpień 2010 roku zawyżył podatek VAT naliczony do odliczenia, co spowodowało uszczuplenie Skarbu Państwa w podatku VAT w miesiącach sierpień, wrzesień 2010 r. w kwocie łącznej 36.796,00 zł (dowód: zeznania K. D. k. 287v-288v oraz k. 216 w części odczytanej w trybie art. 391§1kpk, M. R. k. 372v-373; protokół z czynności sprawdzających k. 47-49, załączniki do protokołu czynności sprawdzających nr 1, 2 i 3, k. 113-129, k. 130-131, zawiadomienie o ujawnieniu przestępstwa skarbowego k. 46, kserokopia deklaracji VAT-7 za 01.2009 r. k. 74, wydruki deklaracji VAT-7 spod systemu Kontrola k. 75-77, kserokopie deklaracji VAT-7 za (...), (...), (...), (...) i (...) k. 78-83, k. 84-85, k. 86-91, k. 92-98, k. 99-105, k. 106-112, rejestr VAT - zakupu za (...), (...), (...), (...) k. 132-150, k. 151-164, k. 165-181, odpisy rejestru zakupów za miesiące styczeń i luty 2010 r. k. 256-282; odpis pisma oskarżonego k. 283, odpis pisma syndyka oraz załączniki k. 284-286; pismo KWP w O. k. 299, kserokopia postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych k. 300-305; oryginały deklaracji VAT-7 k. 353-354, k. 356-361, k. 363-368, wyjaśnienia k. 355, k. 362).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie zeznań świadków A. K. (2), K. D., A. B. (1), M. U. (1) i M. R. z nadto pozostały materiał dowodowy ujawniony w toku przewodu sądowego.

Oskarżony A. K. (1) podczas rozprawy sądowej nie przyznał się do popełnienia czynów zarzucanych mu aktem oskarżenia i odmówił składania wyjaśnień (dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 287v).

Do popełnienia zarzucanych czynów nie przyznał się również przesłuchany na etapie postępowania przygotowawczego i także skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień (dowód: protokół wyjaśnień w części odczytanej w trybie art. 389§1kpk k. 191).

Zarzucany oskarżonemu występki z art. 56§1 i 2 kks to tzw. oszustwo podatkowe. Przedmiotem ochrony tego przestępstwa jest w pierwszej kolejności formalno-prawny porządek podatkowy, którego naruszenie wywołuje skutek w postaci narażenia finansowych interesów Skarbu Państwa, bądź jednostek samorządu terytorialnego. Równoległym przedmiotem ochrony jest wiarygodność dokumentów w postaci deklaracji lub oświadczeń, czyli szeroko rozumiany interes wymiaru sprawiedliwości. Przedmiotem czynności wykonawczej jest natomiast deklaracja, jak i oświadczenie przedkładane uprawnionemu organowi lub płatnikowi, ale tylko wówczas, gdy dokument taki

zawiera informacje istotne dla powstania, obliczenia i wymiaru podatku. Podmiotem tego przestępstwa może być jedynie osoba będąca podatnikiem. Jest to przestępstwo materialne polegające na podaniu nieprawdy, zatajeniu prawdy, bądź niedopełnieniu obowiązku zawiadomienia o zmianie danych. Podawanie nieprawdy, to świadome przedstawianie organowi podatkowemu okoliczności niezgodnych ze stanem rzeczywistym. Zatajeniem prawdy będzie natomiast nie ujawnianie, czyli przemilczenie we wskazanych dokumentach określonych informacji, o których uprawniony organ finansowy bądź płatnik powinien wiedzieć z uwagi na możliwość powstania zobowiązania podatkowego. Najważniejszymi deklaracjami podatkowymi będą: deklaracja VAT dotycząca podatku od towarów i usług, deklaracja PIT odnosząca się do podatku dochodowego od osób fizycznych i deklaracja CIT składana w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych. Złożeniem deklaracji lub oświadczenia będzie fizyczne ich przedłożenie we właściwym organie, jak również nadanie w urzędzie pocztowym na adres organu podatkowego lub płatnika w zamiarze, aby tam dotarły. Przepis art. 56§2kks przewiduje typ uprzywilejowany z uwagi na małą wartość kwoty podatku narażonego na uszczuplenie. Mała wartość jest to zgodnie z definicją zawartą w art. 53§14kks wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia zdefiniowanego w art. 53§4kks. Jest to przestępstwo umyślne, które można popełnić zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i ewentualnym (patrz m.in. Kodeks karny skarbowy, Komentarz P. Kardas, P. Łabuda, T. Razowski, WKP 2012; A. Piaseczny, A. Wielgolewska, Kodeks karny skarbowy, Lexis Nexis 2012).

Przechodząc w tym miejscu do omówienia zgromadzonego w powyższej sprawie materiału dowodowego przede wszystkim podnieść należy, że wyjaśnieniom oskarżonego, który nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów sąd nie dał wiary uznając je za przyjętą linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu występki.

Za wiarygodnie sąd uznał natomiast zeznania przesłuchanych w sprawie świadków tj. komisarzy skarbowych A. K. (2) (k. 218, k. 288v-289, k. 424-424v), K. D. (k. 216, k. 287v-288v) a nadto A. B. (1) (k. 339-340) - właściciela firmy prowadzącej księgowość przedsiębiorstwa oskarżonego i zatrudnionej przez niego księgowej M. U. (1) (k. 373-373v) oraz syndyka przedsiębiorstwa (...) M. R. (k. 372v-373), gdyż tworzą one spójną wzajemnie uzupełniającą się i logiczną całość. Z zeznań A. B. i M. U. wynika, że w 2009 roku odmówili oskarżonemu podpisania sprawozdania finansowego z uwagi na nieprawidłowości dotyczące dokumentacji, która nie była uzupełniana na bieżąco w szczególności zaś nie dostarczał on faktur. Ostatecznie w kwietniu 2010 roku została również rozwiązana umowa na prowadzenie księgowości przez firmę (...).

Na problemy z dokumentacją księgową zwrócił również uwagę ustanowiony, jako syndyk po ogłoszeniu upadłości firmy oskarżonego M. R.. Nie kwestionował on przy tym tego, że jej część była zabezpieczona przez Prokuraturę Okręgową w O.w związku z prowadzonym postępowaniem przygotowawczym, zaznaczając, iż na początku 2012 roku została ona mu przez organy ścigania wydana.

Braki w dokumentacji w postaci dokumentów zakupu wykazała także kontrola podatkowa w zakresie rozliczenia podatku od towarów i usług oraz czynności sprawdzające przeprowadzone przez komisarzy skarbowych US w G., które wykazały, że prowadząc działalność gospodarczą oskarżony:

- w deklaracji VAT-7 za miesiąc lipiec 2009r. złożonej w dniu 21.08.2010 r. zataił prawdę przez niepodanie wszystkich danych istotnych do ustalenia prawidłowej wysokości zobowiązania podatkowego w podatku VAT w szczególności nie zgłaszając do opodatkowania wszystkich dostaw towarów w zakresie sprzedaży wysyłkowej realizowanej za pośrednictwem serwisu (...) oraz podał nieprawdę w zakresie wysokości podatku VAT naliczonego do odliczenia uszczuplając Skarb Państwa w podatku VAT w miesiącu lipcu 2009 r. w kwocie łącznej 228.355,00 zł.;
- w korekcie deklaracji VAT-7 za miesiąc styczeń 2010 r. złożonej w US w G. w dniu 22.02.2012 r. podał nieprawdę na skutek zawyżenia podatku VAT naliczonego do odliczenia o kwotę 447.700,00 zł, co spowodowało uszczuplenie w podatku od towarów i usług w miesiącu styczniu 2010 r. w kwocie łącznej 119.113,00 zł;

- w okresie od 22.02.2012 r. do 13.03.2012 r. w warunkach czynu ciągłego określonych w art. 6§2kks tj. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru w złożonych do US w G. korektach deklaracji VAT-7 podał nieprawdę w ten sposób, że w miesiącach kwiecień, czerwiec, lipiec, sierpień i wrzesień 2010 r. zaniżył wysokości dostaw towarów z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, a w miesiącach czerwiec, lipiec i sierpień 2010 r. zawyżył podatek VAT naliczony do odliczenia, co spowodowało uszczuplenie Skarbu Państwa w podatku VAT w miesiącach sierpień i wrzesień 2010 r. w kwocie łącznej 36.796,00 zł.

Tak opisanymi w pkt I i II aktu oskarżenia czynami A. K. (1) w pełni wyczerpał znamiona opisanego wyżej występku z art. 56§2kks zaś w pkt III aktu oskarżenia występku z art. 56§2kks w zw. z art. 6§2kks, gdyż uszczuplenie Skarbu Państwa w podatku VAT było małej wartości również w podanym wyżej rozumieniu. W świetle analizy wyżej przedstawionego materiału dowodowego stanowiącego podstawę dokonanych ustaleń faktycznych, który sąd obdarzył przmiotem wiarygodności jego wina i okoliczności popełnienia tych czynów nie budzą najmniejszych wątpliwości. Zarzucanych w pkt II i III aktu oskarżenia czynów oskarżony dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw skarbowych określonych w art. 37§1 pkt 3kks. Popełnił je bowiem zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpał znamiona przestępstwa skarbowego określonego w tym samym przepisie, a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie.

Sąd za wiarygodnie uznał także dowody z dokumentów zawnioskowanych aktem oskarżenia oraz zgromadzonych w toku przewodu sądowego a także opinię z zakresu badania dokumentów, która zarówno nie potwierdziła, jak i nie wykluczyła tego żeby na deklaracji VAT-7 za miesiąc lipiec 2009 r. podpisał się oskarżony. Zdaniem sądu to, że jest to podpis oskarżonego wynika z zeznań A. B. i M. U., którzy konsekwentnie twierdzili, iż deklarację VAT-7 przed złożeniem ich w US zawsze on podpisywał.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów sąd skazał go:

- za czyn zarzucany w pkt I aktu oskarżenia na podstawie art. 56§2 kks w zw. z art. 23§1 i 3 kks na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, przyjmując, iż jedna stawka dzienna równa się kwocie 70,00 złotych;
- za czyn zarzucany w pkt II i III aktu oskarżenia na podstawie art. 56§2 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 37§1 pkt 3 i §4 kks, art. 38§1 pkt 2 kks, art. 23§1 i 3 kks na jedną karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, przyjmując, iż jedna stawka dzienna równa się kwocie 70,00 złotych.

Ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę zbliżoną do minimalnej sąd miał na uwadze ustalenia dotyczące sytuacji materialnej i rodzinnej oskarżonego. Wymierzając powyższe kary, jako okoliczności obciążające sąd miał na uwadze wysoki stopień zawinienia oskarżonego wynikający z popełnienia zarzucanych mu przestępstw z winy umyślnej z zamiarem bezpośrednim oraz społecznej szkodliwości wyrażającej się w rodzaju i charakterze naruszonych dóbr w postaci narażenia finansowych interesów państwa i wiarygodności składanych dokumentów, wysokości uszczuplonej należności publiczno-prawnej w postaci podatku VAT, a także sposobie i okolicznościach ich popełnienia. Jako okoliczność obciążającą sąd miał także na uwadze dotychczasową karalność oskarżonego (dane o karalności k. 452-453).

Sąd nie dopatrył się natomiast w zgromadzonym materiale dowodowym żadnych okoliczności, które mogłyby przemawiać na korzyść oskarżonego.

Mając na uwadze wysokość orzeczonej kary pozbawienia wolności, która nie przekroczyła 2 lat oraz ustalenia dotyczące dotychczasowego życia oskarżonego a nadto jego właściwości i warunki osobiste, sąd doszedł do przekonania, że wystarczające dla osiągnięcia celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa będzie warunkowe zawieszenie jej wykonania. Uznając, że zachodzą przesłanki indywidualno-prewencyjne określone w art. 69§1 i 2kk sąd wykonanie tak orzeczonej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności na podstawie tego przepisu oraz art. 20§2kks warunkowo zawiesił na minimalny okres próby wynoszący zgodnie z przepisem art. 70§1 pkt 1kk 2 lata. W związku z tym, że w czasie orzekania obowiązywała ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa sąd uznając

za względniejszą ustawę z dnia 06.06.1997r. Kodeks karny (Dz. U. Nr 88 poz. 553 z 1997 r. z późn. zm.) obowiązującą przed wejściem w życie w dniu 01.07.2015 r. zmian wprowadzonych ustawą z dnia 20.02.2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396) na podstawie art. 4§1kk zastosował ustawę obowiązującą poprzednio. Dokonując oceny w tej części sąd miał na uwadze przede wszystkim zmiany art. 69-74 kk mniej korzystne niż rozwiązania obowiązujące poprzednio.

Na podstawie art. 40§1 i 3kks w zw. z art. 86§2kk i art. 4§1kk sąd połączył orzeczone w stosunku do oskarżonego kary grzywny i wymierzył mu karę łączną w wysokości 60 stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka dzienna z powodów wskazanych wyżej równa się kwocie 70 zł. Przy wymiarze łącznej kary grzywny sąd kierował się zasadą mieszaną tj. częściową kumulacją i częściową absorpcją z uwagi na ścisły związek podmiotowo-przedmiotowy zachodzący pomiędzy czynami pozostający z biegu realnym.

Zawieszając warunkowo wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności sąd nie nałożył na oskarżonego obowiązku uiszczenia w całości uszczuplonej zarzucanymi mu przestępstwami należności publiczno-prawnej na podstawie art. 41§2kks, który stosuje się odpowiednio zgodnie z art. 41§4 pkt 1kks, gdyż jak wynika z dokonanych przez sąd ustaleń US w G. nie wydał decyzji wymiarowej ustalającą tą należność publiczno-prawną (pismo Naczelnika US w G. k. 443). Określenie przez sąd takiego obowiązku co wynika z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego musi być poprzedzone wydaniem takiej decyzji, która dodatkowo musi mieć cechy wykonalności wobec jej uprawomocnienia się albo nadania rygoru natychmiastowej wykonalności (patrz m.in. wyrok SN z dnia 09.01.2012 r., VKK 327/11, OSN KW 2012/3/30; wyrok SN z dnia 07.11.2013 r., VKK 26413, OSN KW 2014/3/26).

Na podstawie art. 618§1 pkt 11kpk sąd zasądził na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. K. R. tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu kwotę 864,00 zł powiększoną o kwotę 198,72 zł stanowiącą 23% podatek VAT tj. łącznie 1062,72 złotych brutto uwzględniając ilość rozpraw w których uczestniczył on.

Uznając, że zachodzą przesłanki określone w art. 624§1kpk, który to przepis zgodnie z art. 113§1kks stosuje się odpowiednio sąd zwolnił oskarżonego od uiszczenia opłaty i ponoszenia kosztów sądowych w pozostałym zakresie.